

קונטרס

י'קרא דמלכא המבואר

מכבוד קדושת מרן
בעל היקרא דמלכא זיע"א

פרשת דברים

עם ביאור משולב על דברי קדשו
והוספת ציונים והערות

נערך ע"י הרב"ג ר' אברהם זילבר שליט"א
בן מורנו ראש הישיבה שליט"א

כל הזכויות שמורות

למכון "מעיינות הרים"

להוצאת ספרי הצה"ק לבית זוועהיל
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' האדמו"ר רבי שלמה מזוועהיל, בית ישראל

ת.ד. 5088 ירושלים 91050

טל: 052-7646061 פקס: 02-5326464

דוא"ל: 5326464@gmail.com

יו"ל בסיוע הצה"ק זוועהיל

עיצוב ועימוד:

סוף פסוק – 0583256900

**סוף
פסוק**

בסוף, עימוד טוב קבע

פרשת דברים

תשט"ו

איתא (ע' מגילה לא: וראה אוה"ח הק') שמשנה תורה מפי עצמו אמרן. הענין איתא

ביאורים

שחומש דברים משנה תורה, נשתנה מהד' חומשין הראשונים כי משה מפי עצמו אמרן, וכבר הקשו קמאי דקמאי איך יתכן לומר שחומש דברים לא נאמר מפי הקב"ה, וכי אינו חלק מהתורה שבכתב ח"ו. אלא יש לבאר הענין, דהנה איתא

גדר משה מפי עצמו אמרן • כל התורה שמותיו של הקב"ה ומשמשים להשמות • ברוך ואתה משמשים לה' • כל העולם נברא לכבודו ומתפשט בקיום המצוות.

איתא בחז"ל (ע' מגילה לא: וראה אוה"ח הק') א,

צינים והערות

מגרמיה. אלא שפיר הוא, והא אתערנא, מעצמו לא תנינן, אלא מפי עצמו. ומאי איהו. ההוא קול דאיהו אחיד ביה. ועל דא, הללו מפי הגבורה. והללו מפי עצמו. מפי ההוא דרגא דאתקשר ביה על שאר נביאי מהימני'. ואם כן לביאור הזה"ק אף משנה תורה נאמר מפי הקב"ה, אלא דהיה בזה חילוק דק בגדר העברת הנבואה. ועיין עוד בשו"ת הרשב"ש (סימן כא) שביאר: 'כל התורה זולת משנה תורה לא אמר משה דבר אלא מפי הגבורה, ומשנה תורה תחילה דבר משה כל אותן דברים לישראל מעצמו, ואח"כ בסוף הארבעים שנה בשעת פטירתו ציוהו השי"ת לכתוב כל אותן דברים, והיה הקב"ה אומר לו והוא כותב'. ועיין רמב"ן פר' בחוקתי (ויקרא כו, טז) מה שביאר בזה. והאריך בזה גם המהר"ל (תפארת ישראל פרק מג). ועיין עוד דעת האברנבאל (דברים כח, טז) בזה. וראה באהל יעקב למגיד מדובנא (בר"פ דברים) דכתב: הנה שאלתי את פי מורי ורבי הוא רבינו הקדוש, הגאון החסיד מו"ה אלי' מוילנא זצוק"ל, מה ההבדל בין התורה הקדושה ובין המשנה תורה. ואמר לי, כי הארבעה ספרים הראשונים, היו נשמעים מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו דרך גרונו של משה, לא כן ספר דברים היו ישראל שומעים את דברי הספר הזה כאשר שמעו דברי הנביאים אשר אחרי משה, אשר הקדוש ברוך הוא אמר אל הנביא היום, וליום

א. יסוד הדברים בגמ' מגילה (לא:): 'אמר אביי לא שנו אלא בקלות שבתורת כהנים, אבל קלות שבמשנה תורה פוסק, מאי טעמא הללו בלשון רבים אמורות ומשה מפי הגבורה אמרן והללו בלשון יחיד אמורות ומשה מפי עצמו אמרן. וראה עוד אור החיים הק' (דברים א, א) שכתב: 'לפי שאמר אשר דבר משה שהם דברי עצמו, שכל הספר תוכחות הם מוסר ממש לעובר פי ה', ואמרן ז"ל (מגילה ל"א ב) קלות שבמשנה תורה משה מפי עצמו אמרן, ואפילו מה שחזר ופירש מאמרי ה' הקודמין לא נצטוו עשות כן אלא מעצמו חזר הדברים'. ב. קושיא זו הקשה רבינו בכמה מקומות ראה לקמן בתשל"ג: 'וידוע מאוה"ח הקי שכתב שהן דברי עצמו ולא נצטוו על זה מפי הקב"ה, הגם שנמצא כן ממדרש רז"ל (עיין מגילה לא:), אבל זה נגד מדרש רז"ל (סנהדרין צט. ועין רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ח), שכל האומר על כלל כל התורה שפסוק אחד או תיבה משה אמרו מפי עצמו הרי הוא ככופר בכל התורה כולה. וכבר צווחו העולם ככרוכיא על זה ולא נאמר תשובה נכונה'. וכבר הקשו בזה"ק פר' ואתחנן (רסה:): 'ואמר רבי שמעון, תנינן, קלות שבתורת כהנים, משה מפי הגבורה אמרן. ושבמשנה תורה, משה מפי עצמו אמרן. מאי מפי עצמו. וכי סלקא דעתך דאפילו את זעירא באורייתא, משה אמר ליה

בספה"ק שכל התורה"ק שמותיו של הקב"ה, ואיתא (שבועות לה.) שיש שבעה שמותיו של הקב"ה שאינן נמחקין. ושאר כל התורה אינו בכלל שאינן נמחקין, והענין, ששאר התורה"ק כולה משמש להשמות הק', וכאשר האדם מחברם ומקשרם להשמות הק' נשתוים ונתעלים כמו השמות. כמו בברכה שאומרים ברוך אתה ד', כונת השם גם בברוך ובאתה למי אומר ברוך ואתה, וכן כל המצות שבתורה למי עושה ומקיים, וכן בכל עניני עולם מתפשט מכבודו ית' ומלוא כל הארץ כבודו.

ביאורים

בפירוש, וכאשר האדם מחברם ומקשרם להשמות הק', הרי נשתוים ונתעלים להיות במעלה כמו השמות. כמו בברכה שאומרים 'ברוך אתה ד', אין דין של כונת השם בתיבות 'ברוך ואתה', אבל כונת השם שהוא 'אדון הכל היה הוה ויהיה' נמשך גם בברוך ובאתה, כאשר האדם מכוין כראוי בהזכרת ה', שהרי למי האדם אומר ברוך ואתה להשי"ת שהוא אדון הכל היה הוה ויהיה, וכן כל המצות שבתורה המעשה עצמו הוא מעשה בלא הזכרת השם, אך למי הוא עושה ומקיים את המצוה, להקב"ה שמלוא כל הארץ כבודו, וכן הוא בכל עניני עולם הגשמיים, כאשר בני האדם מתעסקים בהם לצורך שיוכל לקיים תורה ומצוות, הרי מתפשט מכבודו ית' ומלוא כל הארץ כבודו. ועל זה הדרך אפשר לבאר

בספה"ק, שכל התורה הק' שמותיו של הקב"ה, ואיתא בגמרא (שבועות לה.)¹, שיש שבעה שמותיו של הקב"ה שאינן נמחקין, ולכאורה ישאל השואל מאחר שכל התורה כולה שמותיו של הקב"ה, אם כן למה שאר כל התורה אינו בכלל השמות שאינן נמחקין. אלא ודאי שעל אף שכל התורה כולה שמותיו יתברך, יש כמה חילוקי מדרגות בזה, וכל התורה אינה במדרגת שמותיו יתברך המפורשים. וביאור הענין, ששאר התורה"ק כולה משמש להשמות הק', וכמו שמצינו בשמות הקודש, שאם נאמר לה', הרי הלמד שלפני השם אינה חלק מהשם והיא משמשת לשם הקדושה, והכא נמי כביכול כל התיבות שבתורה הרי הם בגדר משמשים להשמות הקדושים שנאמרו

ציונים והערות

ענין השם הגדול של ע"ב באיזה ענין הוא בשלשה פסוקים ויסע ויבא ויט ומפני זה ספר תורה שטעה בו באות אחת במלא או בחסר פסול'. ד. ז"ל הגמרא: 'יש שמות שנמחקין ויש שמות שאין נמחקין, אלו הן שמות שאין נמחקין כגון אל אלהיך אלהים אלהיכם אהיה אשר אהיה אלף דלת ויוד הי שדי צבאות הרי אלו אין נמחקין, אבל הגדול הגבור הנורא האדיר והחזק והאמיץ העוזז חנון ורחום ארך אפים ורב חסד הרי אלו נמחקין'. ה. ראה שם בגמ' שבועות (לה): 'ת"ר כל הטפל לשם בין מלפניו ובין מלאחריו ה"ז נמחק, לפניו כיצד ליי' ל' נמחק

מחר הלך הנביא והשמיע החזון אל ישראל, וא"כ בעת אשר דבר הנביא אל העם כבר היה נעתק ממנו הדבור האלקי. כן היה ספר דברים נשמע אל ישראל מפי משה רבינו ע"ה בעצמו'. ג. ראה רמב"ן בהקדמת פירושו לבראשית: 'עוד יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקדוש ברוך הוא שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחד כאילו תחשוב על דרך משל כי פסוק בראשית יתחלק לתיבות אחרות כגון בראש יתברא אלהים וכל התורה כן מלבד צירופיהן וגימטרייתיהן של שמות וכבר כתב רבינו שלמה בפירושו בתלמוד

אֵלֶּה הדברים אשר דבר משה. משה הוכיח בדברי תוכחה, הפה שאמר לא איש דברים אנכי (תנחומא ב'). ובגמרא (ערכין מז): איתא: אמר ר' טרפון תמה אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה, אמר ר' אלעזר בן עזרי' תמיחני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח. והענין דאיתא (מגילה לא): משה מפי עצמו אמרן 'מפי עצמו' כמו לעצמו אמרן, שמקודם הוכיח לעצמו, וגם בשעה שאמרן לישראל חשבן על עצמו, וכמה תשובות והכנעות עשה מקודם.

ביאורים

והוא הפה שאמר בסנה להקב"ה (שמות ד, י), 'לא איש דברים אנכי, וכאן פתח פיו בחכמה להוכיח את בני ישראל. ובגמרא (ערכין טז): איתא: אמר ר' טרפון תמה אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה, אמר ר' אלעזר בן עזרי' תמיחני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח, ואם כן יש להתבונן מהו אופן התוכחה שמשה רבינו הוכיח את ישראל. ויש לבאר הענין דאיתא (מגילה לא): דמשנה תורה 'משה מפי עצמו אמרן' ויש לפרש 'מפי עצמו' כמו לעצמו אמרן, שמקודם הוכיח לעצמו, וגם בשעה שאמרן לישראל חשבן על עצמו, וכמה תשובות והכנעות עשה מקודם, ולכן משה רבינו ידע ויכל

גם את הגדר במשנה תורה שאמנם משה מפי עצמו אמרן, אבל משה רבינו המשיכן וקידשן שיהיו חלק מהתורה כמו הארבעה חומשים הראשונים.

החידוש שמשה רבינו אמר תוכחה • מפי עצמו לעצמו אמרן • התורה ארוסה ומגלה צפונותיה למוסר נפשו עליה • מי שחוזר בתשובה זוכה שיגלו לו דברים השייכים לשורש נשמתו • ע"י אתפשטותיה דמשה יכול ללמוד תיקונו האמיתי.

הפרשה מתחלת בלשון (דברים א, א): 'אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה'. וכבר אמרו חז"ל במדרש תנחומא (דברים ב) שיש כאן חידוש גדול¹, איך משה רבינו הוכיח בדברי תוכחה,

ציונים והערות

לומר שאני שלוחו של מקום וגלוי לפניהם שא"י להשיח עמהם אין שוחקין עלי לומר ראו שליח של מי שברא העולם ואת כל הלשונות אינו יודע לשמוע ולהשיב הוי ביאי לא איש דברים אנכי, הן אני ערל שפתיים (שמות ו) א"ל הקדוש ברוך הוא והרי אדם הראשון שלא למדו בריה מנין היה יודע שבעים לשון שנאמר (בראשית ב) ויקרא להם שמות, שם לכל הבהמה אין כתיב כאן אלא שמות, ואתה אומר לא איש דברים אנכי, בסוף ארבעים שנה שיצאו ישראל ממצרים התחיל מפרש התורה בשבעים לשון, באר את התורה הזאת, הפה שאמר לא איש דברים אנכי אמר אלה הדברים, והנביא צווח ואמר אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם, למה כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה, לכך נאמר אלה הדברים'. ז. וכידוע מהאחים הק' הרה"ק רבי אלימלך והרה"ק רבי זושא זיע"א, שהיו

ביי' ב' נמחק ויי' ו' נמחק מי' מ' נמחק שיי' ש' נמחק היי' ה' נמחק כיי' כ' נמחק לאחריו כיצד אלהינו נ"ו נמחק אלהיהם ה"ם נמחק אלהיכם כ"ם נמחק אחרים אומרים לאחריו אינו נמחק שכבר קדשו השם, אמר רב הונא הלכה כאחרים'. ו. ז"ל המדרש תנחומא: 'אלה הדברים אשר דבר משה וגו' אמרו ישראל אתמול אמרת לא איש דברים אנכי ועכשיו אתה מדבר כל כך, א"ר יצחק אם אתה חייך שנה את התורה והתרפא משה כבר למד את כל התורה, במדבר בערבה מול סוף, זשה"כ אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם (ישעיה לה) בא וראה כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה לך ואשלחך אל פרעה א"ל משה ביאי אתה מעביר עלי לא איש דברים אנכי, א"ל שבעים לשון עומדין בפלטרין של פרעה שאם יבא אדם אחד ממקום אחר מדברים עמו בלשונו ואני הולך בשליחותך והם בודקין אותי

והענין שהתורה"ק נקראת ארוסה, תורה צוה לנו משה מורשה (ג, ד) אל תקרי מורשה אלא מאורסה (פסחים מט:), ואינה מגלה מצפוני' וסודותי' אלא למי שמוסר עצמו עלי', ותמיד לפני עסק הלימוד חוזר בתשובה, שכלימוד הוא מדבר עם המלך בכבודו, ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי (תהלים ג, טז), ועל ידי

ביאורים

מוֹרְשָׁה, ודרשו חז"ל (פסחים מט:): 'אל תקרי מורשה אלא מאורסה, ועל כן אינה מגלה מצפוני' וסודותי' אלא למי שמוסר עצמו עלי', ותמיד לפני עסק הלימוד חוזר בתשובה^ט, כי הוא מכיר ויודע שכלימוד הוא מדבר עם המלך בכבודו^י, ואם לא יחזור בתשובה הרי יקטרגו כלפיו^י, וְלִרְשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֻקֵּי (תהלים ג, טז), ועל

להוכיח את בני ישראל, כי אם המוכיח מוכיח את עצמו ומכניע את עצמו לכלול עצמו עם הציבור הרי תוכחתו מתקבלת.

ויש עוד ענין הוכחה שהאדם מתלמד מתוך התורה ומפי עצמו, הענין שהתורה"ק נקראת ארוסה, כמו שנאמר בפרשת וזאת הברכה (דברים לג, ד): 'תורה צוה לנו משה

ציונים והערות

ידוע מי שלומד תורה לשמה הוא בחינת משה סוד הדעת גם לשמה הוא אותיות למשה והוא מובן מאליה כי אין אשה מגלה מסתורה אלא לבעלה ולכן היה נקרא משה איש האלקים וכן מי שעוסק בתורה לשמה נקרא בשם משה כמו (סוכה לט.) משה שפיר קאמרת עיין שם בגמרא^ט. ראה מה שכתב המאור ושמש (פרשת דברים): 'הנראה לי כי הנה מצאנו בספרי קודש וכן שמעתי מרבותי הקדושים נשמתם עדן שהעיקר מעיקרי העבודה הוא להרהר בתשובה קודם ישיבתו ללמוד תורה או קודם עשייתו מעשה המצוות, ואדמו"ר הרב בוצינא קדישא רבן של כל בני הגולה מו"ה יעקב יצחק מק"ק לובלין זצוק"ל אמר שאם האדם אינו עושה תשובה קודם לימוד התורה עליו נאמר (תהלים ג, טז) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי וגו', מה שאין כן באם מהרהר בתשובה קודם הלימוד אזי נקרא צדיק כמו שאמרו חז"ל בקידושין (מט ע"ב) המקדש את האשה על מנת שאני צדיק אף על פי שהוא רשע גמור מקודשת שמה הרהר בתשובה ועל כן רשאי אחר כך ללמוד התורה הקדושה^י. ראה תנא דבי אליהו רבה (פרק יח): 'מאי שפכי כמים לבך נכח פני ה' מכאן אמרו כל ת"ח שיושב וקורא ושונה ועוסק בתורה הקב"ה יושב כנגדו וקורא ושונה עמו שכאן נאמר נכח פני ה' ולהלן הוא אומר ויחנן אלה נוכח אלה וגו' (מ"א כ) מה להלן

מסובבים בעיירות, וכשהיו רואים פגם בבעלי הבתים היו מוכיחים את עצמם איך מלאך לבך לעשות כך וכך. ורבינו ז"ע"א הזכיר כמה פעמים מעשה זה ופירש כן אמרם 'משה מפי עצמן אמר'. ח. יסוד הענין בדברי הזהוה"ק פרשת משפטים (טז): 'הכי הוא מלה דאורייתא לא אתגליאת אלא לגבי רחימאה... ת"ח ארחא דאורייתא כך הוא, בקדמיתא כד שריא לאתגלאה לגבי בר נש (ברעא) ארמיזת ליה ברמיזו אי ידע טב ואי לא ידע שדרת לגביה וקראת ליה פתי, ואמרת אורייתא לההוא דשדרת לגביה אמרו לההוא פתי דיקרב הכא ואשתעי בהדיה, הדא הוא דכתיב (משלי ט) מי פתי יסור הנה חסר לב וגו', קריב לגבה שריאת למללא עמיה מבתר פרוכתא דפרסא ליה מלין לפום ארחוי עד דיסתכל זעיר זעיר ודא הוא דרשא, לבתר תשתעי בהדיה מבתר שושיפא דקיק מלין דחידה ודא איהו הגדה, לבתר דאיהו רגיל לגבה אתגליאת לגביה אנפין באנפין ומלילת בהדיה כל רזין סתימין דילה וכל ארחין סתימין דהו בלבאה טמירין מיומין קדמאין. וראה עוד בראשית חכמה (שער הקדושה - פרק שבעי): 'ומכאן תראה גודל מעלת העוסק בתורה מחצות לילה שראוי שיקרא בעל תורה שהוא מזדווג עם התורה שהיא בת מלך ובלי ספק שהמתמיד במדה זו יתגלו לו סתרי תורה שאין האשה מגלה סתריה אלא לבעלה^י. וראה עוד בדגל מחנה אפרים (פרשת דברים ד"ה בעבר הירדן): 'כי

התשובה זוכה לראות התוכחה הנוגעת לשורש נשמתו, ומגלים לו התיקונים על ידי בחי' דעת - בחי' משה מפי עצמו, עצמו, היינו איתערותא דלתתא, ונתחדש לו מצות חדשות השייכים לשורש נשמתו, כמו שבמשנה תורה יש מצות שלא נזכרו לפני כן. ולפעמים זוכה לראות כל עניניו הנוגע לו לבדו ביחוד, כי במשנה תורה כולם דורשין סמוכין (ברכות כא:), כי בכל התורה"ק פליגי אם דורשין סמוכין, שרחוקים

ביאורים

הקב"ה, ונתחדש לו מצות חדשות השייכים לשורש נשמתו, כמו שבמשנה תורה יש מצות שלא נזכרו לפני כן". ולפעמים זוכה לראות כל עניניו הנוגע לו לבדו ביחוד, כי במשנה תורה כולם דורשין סמוכין (ברכות כא:), כי בכל התורה"ק פליגי חז"ל אם דורשין סמוכין, אבל במשנה תורה לכו"ע דרשינן סמוכין, והיינו טעמא כי כל התורה נאמרה מפי הגבורה, ולכן סבירא להו שאי אפשר לדרוש את סמיכות הענינים יחדיו, כיון שרחוקים ומופלגים מלקבל הענינים השייכים

ידי התשובה, זוכה לראות התוכחה הנוגעת לשורש נשמתו", ומגלים לו התיקונים הראויים לנשמתו על ידי בחי' דעת שהיא בחי' משה רבינו ע"ה, והוא שרמזו חז"ל 'משה מפי עצמו אמרן, כי משה רבינו הוא היה שלימות מעלת הדעת, וכן כל אדם המתדבק בדעת משה ובאתפשטותא דמשה שבכל דור ודור זוכה לגילוי הדעת מפי עצמו", כלומר בתוך עצמו, היינו איתערותא דלתתא להתעורר בתוכחות ומוסרים לעורר את לבו להתקרב אל

ציונים והערות

לן דלא דריש דתניא בן עזאי אומר נאמר מכשפה לא תחיה ונאמר כל שוכב עם בהמה מות יומת סמוכו ענין לו לומר מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה נמי בסקילה אמר ליה רבי יהודה וכי מפני שסמוכו ענין לו נוציא לזה לסקילה אלא אוב וידעוני בכלל כל המכשפים היו ולמה יצאו להקיש להן ולומר לך מה אוב וידעוני בסקילה אף מכשפה בסקילה ובמשנה תורה מנא לן דדריש דתניא רבי אליעזר אומר נושא אדם אנוסת אביו ומפאת אביו אנוסת בנו ומפאת בנו רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ובמפאת אביו ואמר רב גידל אמר רב מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה (את) כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה וממאי דבאנוסת אביו כתיב דסמיך ליה ונתן האיש השוכב עמה וגו' אמרי אין במשנה תורה דריש'. סוגיא זו הובאה גם בגמרא יבמות (ד), ובהגהות מהר"ב רגשבורג ציין לדברי הראב"ן (סימן ד) שכתב: 'וטעמא משום דכל התורה מפי הגבורה נאמרה ואין מוקדם ומאוחר אבל משה שסידר משנה תורה פרשה אחר פרשה לא סידר אלא להדרש'.

פניהם של אלו נוכח פניהם של אלו ופניהם של אלו נוכח פניהם של אלו אף כאן. יא. ראה זוה"ק פר' ויקרא (כג:): 'מאן דקאים בלילא למלעי באורייתא אורייתא קא מודעא ליה חוביה ולא באורח דינא אלא כאמא דאודעא לברה במלה ריכך והוא לא אנשי ליה ותב בתיובתא קמי מאריה'. יב. ראה מה שכתב רבינו לעיל תשי"א: 'עוד י"ל. כשעושים תשובה ואח"כ לומד, התורה מרמזת לו בלימודו המוסר ששייך לו ומה שפגם, ואופן עצת תיקונו, ע"י בחי' דעת - משה מפי עצמו אמרן. יג. ראה הקדמת הרמב"ן לחומש דברים: 'ועוד יוסיף בספר הזה כמה מצות שלא נזכרו כלל כגון היבום ודין המוציא שם רע והגרושין באשה ועדים זוממין וזולתן וכבר נאמרו לו כולן בסיני או באוהל מועד בשנ' הראשון' קודם המרגל' כי בערבות מואב לא נתחדשו לו אלא דברי הברית כאשר נתפרש בו. יד. ראה גמרא ברכות (כא:): 'האמר רב יוסף אפילו מאן דלא דריש סמוכין בכל התורה במשנה תורה דריש דהא רבי יהודה לא דריש סמוכין בכל התורה כולה ובמשנה תורה דריש ובכל התורה כולה מנא

ומופלגים מלקבל הענינים השייכים לו, ודווקא ע"י משה מפי עצמו אמרן דאיתפשטותי בכל אחד, יכול להתקשר עם 'מפי עצמו' ולראות תיקונו האמיתי.

ביאורים

לו, ודווקא במשנה תורה ע"י הבחינה של משה מפי עצמו אמרן, כלומר דמשה רבינו זכה להשיג את חלקי משנה תורה לפי שורש נשמתו, וכן על דרכו יכול כל אחד להשיג לעצמו התוכחות והמוסר והמצוות לפי ערכו דאיתפשטותי בכל אחד, לכן יכול להתקשר עם 'מפי עצמו' כלומר בתוך עצמו ולראות תיקונו האמיתי טו.

ציונים והערות

טו. ראה מה שכתב רבינו לקמן תשל"א: 'וכל מי שנדבה לבו להסתכל בדבריו בעין פקחא מוצא את עצמו וכל עניניו בו, כאילו מדברים עמו אתו, ותיבה לתיבה ופסוק לפסוק יש סמוכים ושייכות לעניניו, שבמשנה תורה דורשין סמוכין לכולי עלמא (ברכות כא:). וראה עוד מה שכתב רבינו לעיל תש"ל: 'שע"י דברי תורה שחוזרים הרבה פעמים מתוך עיון היינו שמדבק מחשבתו בפנימיות

התורה, מגלים לו מתוך אהבה כל מעשיו המכוערים איך שהם מרומזים בתורה, והתורה ממציא עצות ותיקונים והמתקות שונות, ולהחזיר כל הכוחות של אדם שלא נכנסו להקדושה ולא השתמש בהם לעבודת השי"ת, שיוכלו שוב בהקדושה ויעלו לשורשם, וזה נקרא משה מפי עצמו, שיש בכל אדם בחי' משה בחי' דעת דקדושה'.

קריאה מעוררת

כי ה' אלהיך ברכך (ב ז). פירש"י, לפיכך לא תכפו את טובתו להראות כאלו אתם עניים אלא הראו עצמכם עשירים. שצריכים תמיד לגלות החסדים של הקב"ה בפני אחרים ולהודות עליהם ואז יקוים סוף הפסוק לא חסרת דבר.

הוראות למעשה

- כשאדם אומר ברוך אתה צריך לכיין לסומכו על השם הקדוש.
- ע"י התורה ומצוות מתפשט כבודו יתברך המוסתר כבריא.
- כשאדם רוצה לומר תוכחה צריך תחילה להוכיח את עצמו ואז יתקבלו הדברים.
- התורה מגלה צפונותיה רק למי שמוסר נפשו עליה וחוזר בתשובה לפני הלימוד.
- האדם צריך לזכור ולהכיר שכלימוד התורה הוא מדבר עם מי שאמר והיה העולם.
- ע"י איתפשטותיה דמשה זוכה מפי עצמו מתוכיותו לגלות התיקונים השייכים לנשמתו.

ואלה יעמדו על הברכה ידידינו הנכבדים
שהרימו תרומתם קודש להוצאת הגליון

נדבת ידידינו החשוב
מסור בלו"צ למכון מעיינות הרים
הרב אליהו וינשטוק שליט"א
לרגל שמחת
חולדת הבת
בשעטו"מ

שמחת הקידושא רבה יתקיים בבית המדרש המרכזי
של כ"ק אדמו"ר שליט"א רח' פחד יצחק - ביתר

נדבת ידידינו החשוב
הרב אליעזר גוטליב שליט"א
לרגל שמחת
חולדת הבת
בשעטו"מ

שמחת הקידושא רבה יתקיים בבית המדרש המרכזי
של כ"ק אדמו"ר שליט"א רח' פחד יצחק - ביתר

נדבת ידידינו החשוב
הרב יצחק מרדכי ברג"מ דייטש שליט"א
לרגל שמחת
אירופי הבן
הבה"ח שלמה נ"י
בשעטו"מ